禪

[!]

Cortex-A53 (Altera) 64 2013 2013 ...

2013 2013 «» .
.
!
Cortex-A53 (Altera) 64

تراشه براساس تازهترین فناوری چاپ اینتل، یعنی چاپ 14 نانومتری، تولید خواهد شد . جالب آنکه براساس راهبرد مشخص و از پیش تعیین شده اینتل، حتی خود این شرکت نیز استفاده از لیتوگرافی 14 نانومتری را در محصولات خود آغاز نکرده بود که پذیرفت ریزپردازندههای آرم را با این لیتوگرافی تولید کند . در واقع برابر با زمانبندی از پیش تعیینشده، قرار بر این بود که پردازندههای 14 نانومتری خود اینتل تازه پس از عرضه پردازندههای نسل پنجم Core وارد بازار شوند که همینگونه هم شد و اینتل پردازنده 14 نانومتری Core M را در نمایشگاه کامپیوتکس امسال رونمایی کرد . از نظر فناوری لیتوگرافی، هیچیک از رقبا را یارای رقابت با اینتل نیست . این شرکت همواره یک گام، معادل دو سال، از دیگران پیش است. اینتل نخستین شرکتی است که چاپ 14 نانومتری را عملیاتی میکند و زمانی که رقبای او تولید تراشههای 14 نانومتری را شروع کنند، اینتل نیز تولید با چاپ 10 نانومتری را عملیاتی خواهد کرد .

خود اینتل چه سودی میبرد؟

کاهش فروش کامپیوترهای شخصی (در مقایسه بادوران زرین این صنعت در سالهای گذشته) باعث شده است تا بخشی از ظرفیت تولید در کارخانههای اینتل بدون استفاده رها شود و اتفاقاً، اگر اینتل بخواهد این خطوط را برای تولید تراشههایی غیر از تراشههای رایج خود تغییر دهد، تصمیم درستی است . از سوی دیگر، زمانی که اینتل تولید تراشههای آرم را پذیرفت، عرضه تراشههای 14 نانومتری خود را آغاز نکرده بود . پس ایده جالبی است اگر اینتل خواسته باشد از ظرفیت موجود بهره ببرد، حتی اگر به قیمت تولید تراشههای آرم تمام شود . اما علاوهبر انگیزههای مالی، نباید اهمیت راهبردی این تصمیم را از دیده دور داشت. اینتل اگر میخواهد همواره از رقبای خود پیش باشد و بهویژه، اگر میخواهد در بازار موبایل و فوقموبایل در برابر رقیب سرسخت خویش، آرم، سربرآورد، باید پژوهش و دانش خود را درباره فناوریهای نو همواره و بهسرعت افزایش دهد .

برای موفقیت در مبارزه، شناخت رقیب و آگاهی از ضعفها و قوتهای او ضروری است . اینتل با ساخت تراشههای آرم در خطوط تولید خود، از نزدیک با آنها آشنا میشود و به دید گستردهتری در اینباره دست مییابد . با اینکار، مهندسان اینتل برای رقابت با آرم آمادهتر و با تولید پردازندههای کوچک و کارآمد این شرکت آشناتر میشوند .

ما چه سودی میبریم؟

مستقیماً سود چندانی نمیبریم . اینتل تشنه تولید تراشههای آرم نیست؛ قراردادهای محدودی را در اینباره امضا کرده است و همچنین راهبرد تجاری و مدیریتیاش بهگونهای است که درهای کارخانههای خود را بهروی هر کسی نمیگشاید . پس این تراشههای آرمی- اینتلی نه بر بازار اسمارتفونها تأثیر مستقیمی خواهند داشت و نه بر بازار تبلتها . اما، بهطور غیرمستقیم راهبرد بلندمدت اینتل هرچه که باشد، اگر تراشههایش رقابتیتر شوند مشتری از آن سود خواهد بود . همانند اپل و سامسونگ تراشههای مختص خودشان را طراحی و تولید میکنند . اما شمار شرکتهایی که برای دیگران سختافزارهای ردهبالا میسازند، بهنسبت کم است. حضور یک رقیب جدید قدرتمند در این بخش (بهویژه کسی به بزرگی اینتل) میتواند به شرکتهای دیگر نیز کمک کند تا بتوانند در برابر تراشههای مرغوبی که از خطوط تولیدی اپل و سامسونگ بیرون میآیند، بایستند .

جمعبندی

تصمیم اینتل مبنیبر تولید تراشههای مبتنیبر ریزمعماریهای آرم، در خود نشانی از شکست ندارد . اینتل نه در برابر آرم کرنش کرده است و نه خود را به موج بزرگ برخاسته از تراشههای آرم سپرده است . در واقع اینتل میخواست خطوط تولیدی خود را موقتاً به کار وا دارد و همزمان بردرآمدهای خود بیافزاید، بهویژه زمانی که تولید و فروش تراشههای 14 نانومتری آن بیکار مانده بودند . در این میان خیلیها، از جمله کاربران، از چنین تصمیمی سود خواهند برد . اگر دوام باتریها در چند سال گذشته دو برابر شده است، همچنین اگر کارایی پردازنده و گرافیک آن دگرگونیهای چشمگیری داشته است، نقش اینتل و بخش پژوهش و گسترش (R&D) آن را نباید در این موارد نادیده گرفت . افزایش درآمدهای اینتل یعنی هزینهکرد آسانتر برای پژوهش و گسترش بیشتر و نیز یعنی حضور مؤثرتر یکی از پیشتازترین تراشهسازان جهان در بازار موبایل و فوقموبایل .

دسته بندی:
عصرشبکه
تاریخ انتشار :
17:04 - 10/06/1393
